

دو رفتار متضاد

عباس عبدي

نزدیکان بنده طی ده روز گذشته با دو برخورد کاملاً متضاد اداری مواجه شده‌اند که دو حس متضاد در آنان ایجاد کرده است. پرسشی که برای خود من به وجود آمد، این بود که نظام مدیریتی کشور با این دو رفتار متضاد چگونه برخورد می‌کند؟ آیا با نیکوکار و بدکار یکسان برخورد می‌کند؟ آیا نیکوکار را با جزای نیک همراه می‌کند و بدکار را مجازات می‌دهد؟ یا برعکس نیکوکاران در اقلیت هستند و بدکاران همچنان مسیر خود را ادامه می‌دهند و نه تنها خطری آنان را تهدید نمی‌کند که قلدراً بانه‌تر هم رفتار می‌کنند؟ اولین مورد در یکی از ادارات تابع قوه قضاییه بود که مراجعه‌کننده فرم به خصوصی را که چایی هم بود از محضر نزدیک منزل گرفته و آن را تکمیل و با پرداخت هزینه معتنا بهی مفاد آن را به تایید محضر می‌رساند و سپس در شرایط کرونایی با تاکسی به فاصله 10 کیلومتری به اداره مربوط می‌رود. بگذریم از اینکه ابتدا می‌گویند اشتباه آمده‌ای باید بروی جای دیگری. در نهایت با اصرار و پیگیری معلوم می‌شود که درست رفته. هنگامی که تقاضای تایید شده خود را به کارمند مربوط می‌دهد، بلافاصله می‌گوید این فرمها قبول نیست. باید بروی از اتاق کپی سه برگ جدید بگیری ببری محضر تایید امضا شود و بیاوری. این بنده خدا هم به گمان اینکه مقررات عوض شده به خانه برمی‌گردد. هنگامی که من مطلع شدم، دیدم که فرم جدید و دریافت شده او عیناً و صددرصد همان فرم جدید است فقط چایی وزارت دادگستری است و فرم جدید کپی همان است که هفت هزار تومان پول برای گرفتن آن پرداخته است و ده‌ها هزار تومان رفت و آمد و کلی هم اتلاف وقت و مراجعه دوباره به محضر و گواهی امضا و... حالا فکر می‌کنید آیا کسی هست به این مردم‌آزاری زشت رسیدگی کند؟ و اصولاً کسی جرات اعتراض دارد؟ و اما نمونه دوم از آموزش و پرورش مدیران يك دبستان دخترانه در شهر آرای تهران.

يك دختر بچه شهرستانی که مادرش دچار سوختگی شده و كودك 9 ساله‌اش را هم به تهران آورده تا دوره درمان را در تهران باشد، برای ثبت‌نام به این مدرسه می‌برند. كودكي که 2 سال مردود شده و الان کلاس دوم است ولی همان را هم بلد نیست. كودكي فقیر که سرپرست او فقط مادرش است آن هم با صورتی سوخته؛ آن هم مراجعه سه هفته پس از آغاز سال تحصیلی. این معاون و مدیریت مدرسه گویی که برای‌شان هدیه

آورده اند، کمکی نبود که برای این کودک نکنند، گویی که نعمتی نصیب آنان شده تا به این کودک بی‌گناه خدمت کنند. چنان با عشق و علاقه در خدمت او در آمدند که مراجعه‌کننده همراه آنان را به‌تازگی کردند. معاونت مدرسه توضیح می‌دهد که متأسفانه امسال چند مورد از این دانش‌آموزان داریم که باید به همه آنان کمک کنیم تا به دیگران دانش‌آموزان برسند. وصف رفتار نیکویی آنان به این سادگی‌ها نیست که به قلم بیاید. پرسشی که برای هر ناظر بیرونی مطرح می‌شود، این است که جایگاه این دو مدیر و دو کارمند در نظام اداری ایران کجاست؟ آیا باید همه رفتارها را به ویژگی‌های فردی و اخلاقی تقلیل داد؟ پس نظام تنبیه و تشویق کجاست؟ نظام اداری ایران با سفرهای استانی اصلاح نمی‌شود. با تأکید بر خصلت‌های فردی نیز درست نخواهد شد. شاید یکی از مهم‌ترین اولویت‌ها برای اصلاح امور کشور، اصلاح نظام اداری است که در دوره 1384 تا 1392 به‌شدت تخریب شد و پس از آن نیز اصلاح نشد.